

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФІЛІДЕЛЬФІ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, 5020 OLD YORK RD., PHILADELPHIA 41, Pa.

Ювілейні дати в житті хору „Дніпро” в 1963 р. в Твін-Сіті

У квітні цього року добігас п'ять років (1958-1963) праці українського хору „Дніпро” у Твін Сіті (Міннеаполіс-Ст. Пол, Міннесота). Диригент хору — М. Бринь.

Хор бере участь у загальному культурно-громадському житті українців та виступає з власними тематичними концертами (Різдвяний, Лисенківський, Леонтовича, Шевченка). Нераз хор виступав успішно з репрезентативною метою перед чужою аудиторією в місті і поза містом, у вищих навчальних закладах, у телевізії і навіть у стейтовому Капітолії.

Працюючи наполегливо, за розкладом, хор „Дніпро” дбає про поширення репертуару, про високий рівень виконавства, а при тому і про підвищення знань своїх співачок-хористів. Пильно дбає хор і про зовнішнє оформлення своїх виступів: декорації, афіші, друковані програми, в двох мовах, відповідні до характеру виступу уривають.

Хор видає бюлетень „Вісті”, в якому, в стилі популярної форми, подаються матеріали про мистецтво і мистців, музику зокрема, та інші відомості мистецько-музичного характеру. Одним з нових завдань

дань праці Управи хору (голова — інж. І. Янович) є опіка над творчими вечорами мистців.

На протязі п'ятиліття, під патронатом хору, при неавтономній праці Голови Управи хору, відбулися виступи кількох позамісцевих піаністів і співаків, лекція про образотворче мистецтво. Хор і надалі вважає що діяльність своєї відповідальною і корисною.

28-го квітня під опікою хору відбудеться концерт народної та класичної пісні. В концерті братимуть участь співаки хору „Дніпро”, які вже мають достатню вокальну підготовку для солідного сольного виступу.

16-го червня хор „Дніпро” у Твін Сіті відбуде Мистецький Вечір з нагоди тридцятилітнього ювілею кобзарської праці Григорія Трехмишівця. Кобзарство, довголітнього керівника Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, композитора і бандуриста — віртуоза.

До цього вечора, як і до свого ювілейного, хор старанно готується.

Побажасмо хорі „Дніпро” далішніх творчих успіхів.

П. Ш.

ДАРІЯ РЕБЕТ У ВІННИЦІ

В часі публічної допомоги пані Дарія Ребет у Вінниці 24-го лютого 1963, спонсори її приїзду, Громада УКТ, Станиця Воєнська УПА й Осередок ОУН вручили їй портрет її мужа сл. п. д-ра Лева Ребета, що був замордований більшовиками. Зворушена цим жестом Гостя передала портрет до переохорони господарям „Рідної Школи”, де приміщуються згадані організації. На фото: справа голова „Рідної Школи” ім. М. Шашкевича В. Зісочевський, побіч пані М. Коробайло, голова Жіночого Товариства ім. Ольги Басаравої й О. Загородна, голова Вроща Воєнська І-ї Дивізії УНА й другі, приймають портрет з рук пані Д. Ребет. Побіч неї почесна голова Жіночого Т-ва Ольги Басаравої та голова Громади УКТ І. Нестор, як також представники Станиці Воєнської УПА й других організацій.

Портрет виконав артист-малює Роман Коваль. М. М.

В справі З'їзду: Перемищини, Ярославщини, Посання, Лемківщини, Холмщини та Підляшшя

У травні буде рік, як автор тих рядків на сторінках „Свободи” пригадав перемищаним, що скоро буде 10-літ, як вони відбули в 1953 р. свій З'їзд в Нью-Йорку в готелі Брейвуд. 330 присутніх говорив само за себе, і що варт тримати наступний З'їзд, щоб та йому затишні з днів тостів, яку належить з'їздові та певних осіб у справі витання пролам'ятної книжки про київський город Перемишль. Така книга п. загальною „Перемишль західний басіон України”, появилася.

Пригадуючи про потребу 2-го З'їзду, автор казав і на місцевості, де можна б відбудути З'їзд: Нью-Йорк, Філадельфія та Соважінку, і казав, що зорганізувати того З'їзду падає на ту місцевість, яку збереться. Кожний, мід, зрозуміти, що автор тих рядків те може, зайнятися з'їздом, бо живе на провінції. Залишався, щоб хтось з двоюрідних, детально видивив добру волю, зрозумів охоту подати свою адресу, подавши до „Свободи” та інших газет оголошення, щоб можна було зійтися, вибрати Комітет, який зайнявся з'їздом. От субота 1-го червня зовсім відповідна. Можу допомогти в перепечі, як буде така потреба. Час біжить. Сьогодні зробити в Домі Укр. Культури, в домі маestra Авраменка, який нам відступив одну з домівок для обговорення справи. Ще раз пропоную, щоб хтось із двоюрідних зайнявся цією справою, щоб усталити речення З'їзду. Сьогодні чути про численні жалі до Ред. Колегії, а вони зовсім безвідставні, то я дозволю собі дещо перед З'їздом сказати. Поява книжки „Перемишль західний басіон України”, коштувала людям доброї волі багато зусиль, а особливо голові Ред. Колегії п. проф. В. Загайкевичеві, без помічі якого, не знати, чи книжка була б появилася. Невипущена праця, численні поїздки, колосальна переписка, переписування матеріалів, переписка тих матеріалів, і т. п. Все те зайняло 8-літ праці. А коли книжка появилася, тої кошти добили майже 4.000, треба ж їх було мати. Без матеріальної бази, яку творив п. Андрій Бук, — загалом, трудно собі було б уявити появу книжки. А нині стан такий, що книгарні не розплатилися. В ідеальному Комітеті залив із себе розплати, яку книжка на плечі проф. В. Загайкевича, який розіслав 80 книжок даром, а послили треба ж було оплатити. Дістали книжки: автори статей, рецензенти, які й досі рецензії не написали, дістали листи Редакції наших часописів та журналів наші бібліотеки. УВАН, ІПНП, 3 прим. амер. бібліотеки: Конгресова і 2 універс., національні бібліотеки: в Лондоні, Парижі, Брюсселі, Відні, Ужгороді — 3 прим.; Львів, Київ, Харків, Польща 3 прим.; Краків, Вроцлав, Варшава, Рим 7 прим.; Сусалі 2 прим.

Із своїми вийшла законна, ті, що зложили датки на книжку, не подали зміненої редакції, книжки верталися і треба було їх оплачувати вдруге. Ті що частинно заплатили за книжку, то й досі не врівняли свого боргу. Праці було понад сили, а класів повно й різних підозрів, і тієї праці не хоче дехто бачити.

Не с оправдані жалі і до Редакції і до проф. В. Загайкевича, що мовляв поминав найменше деяких осіб. Відповідно: були в пресі оголошення, просилося людей надіслати матеріали. Хто прислав, те надруковано, а хто ні, сам собі винен. Проф. Загайкевич в цю книжку вложив багато праці, й підкреслюю це раз, що без його зусиль годі собі уявити появу книжки.

Перед 2-м З'їздом, рямці якого ми хотіли б поширити, я вважав за відповідне кинути певне світло на пророблену працю, щоб кожен мав якийсь образ про те, що зроблено, і зрозумів свою участь у З'їзді.

Петро Ямник

Пам'яті Юрія Юрієвича Григоренка

Невпіли затишати спогади про великого мистця сл. п. В. Блавацького в десяти роковини його смерті, як неבלаганна смерть забрала від нас його колегу — видатного діяча укр. сцени, актора й режисера сл. п. Юрія Юрієвича Григоренка.

15-го лютого 1963 року помер він у Філадельфійському шпиталі після тяжкої недуги. Сл. п. Ю. Ю. Григоренко народився в Полтавщині в м. Ромнах 5-го травня 1898 року. Походив з побожного духовного роду. Дід його — протосей, прадід — священник. Батько мав духовну освіту, хоч священником не став. Мати походила з роду українських шляхтичів Холодовських.

Реальну гімназію закінчив у м. Ромнах, пізніше вчився в комерційному інституті в Києві, але закінчити його через революційні події не довелося.

В 1918-19 роках сл. п. Ю. Григоренко в ранзі поручника української армії бере участь в боях з московським окупантом.

По програній визвольній війні Покийний потрапив до п'ятирічної московської Чека. Шість місяців 1920-го року перебував у казематах Чека в Ромнах, а пізніше в інших місцях у Полтаві. Чудом врятувавшись життям з лютим розпачем, сл. п. Ю. Григоренко все життя своє не почував себе в доброму здоров'ї.

Любов до театру дістав Покийний від своєї матері. Вона мала особливу пристрасть і любов до театру. Часто бувала на виставах і глибоко захоплювалася грою корифеїв нашого театру — М. Заньковецької, М. Кропивницького, Г. Затиркевича, Карпинської, М. Саловського, П. Сакаганського та ін. В родинному колі оповідала вона про їх вишуканість у грі.

З глибокою увагою слухав малий Юрій оповідання матері. „Оповідання її були та

кі цікаві й образні, пригадував пізніше сл. п. Юрій Юрієвич, що ми (діти), слухаючи, ніби самі були на виставі... І саме від матері перейшла до мене любов до театру, що потягло мене на важкий тернистий шлях актора й режисера”.

Ще малим хлопцем з своїми однокласниками під час літніх канікул улаштував Покийний театральні вистави, на примітивному побудованні самими ж „артистами” сцени, в салку свого сусіда.

В 1923 році сл. п. Ю. Григоренко вирішив присвятити себе українському театрові. Коли про своє рішення зрозумів батькові, батько лише з глибоким сумом відповів: „Такого нещастя ще не було в нашому роді”.

Малою високої здібності в театрознавчому мистецтві, сл. п. Ю. Григоренко своєю працею в театрі вклав і свою частку до збагачення культурних надбань українського народу.

В 1926 році Покийний працював в театрі режисером. З трупною гастролював по містах України. В часі сновини залишав трупу й переходив на підлегальне становище, уникаючи цим способом арешту, як „враз народу”.

Пізніше працює черговим режисером разом з відомим артистом і режисером Гнатом Юрою, що за його літле допомогло Покийний міг улаштуватися на працю в трупі.

В 1943 році сл. п. Ю. Ю. Григоренко з Києва приїхав на еміграцію, спочатку до Варшави, а пізніше до Німеччини, де перебував з родиною в Регенсбурзі в таборах УНР і ІРО. В таборі організував оперний ансамбль та поставив без смертних „Наталку Полтавку” й „Запорожця з Дунаєм”.

В 1949 році з Німеччини емігрував до Аргентини, де в 1950 році відкривав театральну студію ім. Курбаса. Студія проіснувала п'ять років і дала здібних молодих початківців-акторів. Силами студії Покийний дав ряд вис-

Вдалося з успіхом перещепити людський нерв; збираються перещепити легені

Нью-Йорк. — Професор неврології в Медичній школі в Нью-Йорку д-р Джеймс В. Кемпбелл доповідав в Товаристві ім. Гарві Кушнінга у Філадельфії і звітував про те, що йому вдалося вперше в історії медицини з успіхом перещепити частину нерва з однієї особи на іншу людину. Цей нерв, 5,33 ціли довжини, був вирваний із людського трупа і перещеплений на живу людину. Вдалося досягнути те, що перещеплений нерв почав функціонувати, і відновлено активність м'язу кутів. Техніку цього перещеплення випробовано на 25 пацієнтах, поки що у 8 випадках перещеплення вповні вдалося, а на висліді інших операцій ще чекають. Про успіхи з перещепленням говорив також інший лікар-невролог, професор хірургії в Міссісіпському університеті д-р Джеймс Гарді, доповідаючи на зборах Федерації Американських Товариств Експериментальної Біології, сказав, що перше перещеплення людських легенів відбулося не пізніше як через рік. Він сказав, що вже дбайливо випробовано хірургічну техніку такої операції на різних тваринах. Численні

МЕМУАРИ ЛОНГІНА ЦЕГЕЛЬСЬКОГО ТЕМОЮ КОНФЕРЕНЦІЇ НТН

Української Військової-Історичної Інституції НТНІ влаштував в суботу, 20 квітня 1963 р. о. год. 7-й вечір Наукову Конференцію на тему „Історичні події в Україні на переломі 1918-1919 рр. в світлі мемуарів Лонгіна Цегельського п. н. „Від легенди до дійсності”. Про цю книжку появилися обширні рецензії в українській пресі і на цю тему виголосили короткі доповіді — коментарі: проф. Борис Мартош, проф. Мiron Залізняк, д-р Володимир Бемко та мгр Ярослав Гриневич. Конференцію проводив директор Інституту, сотник Зенон Стефанів. Вона відбулася в Українському Інституті Америки, 2 Схід, 79 вулиця в Нью-Йорку.

тав, в тому й таких тяжких постановах, як „Лісова Пісня”, „Вояки”, „Наймичка” і ін.

Але надірване здоров'я ще в казематах Чека давало себе знати. Працюючи понад свою слабкість, Покийний тяжко захворів. Поправившись, сл. п. Ю. Ю. Григоренко старанно свого земляка й колеги з гімназії в Ромнах п. Петра Диченка переїздив з родиною в жовтні 1961 року до ЗДА в м. Філадельфію. Надіявся створити тут, принаймні, добрий аматорський ансамбль, що постійно працював би для добра: головно, від прагматичних оцінок, друзів української молоді. На цю тему писав до „Свободи”, вка-

зуючи на труднощі в створенні постійного українського театру. Але надія не довела здійснитися.

Смерть перервала життя цього невтомного діяча українського театру. По смерті залишив написаних ним два томи мемуарів до історії українського театру, що ждуть свого видавця.

Тяжкі останні сл. п. Ю. Ю. Григоренка перенесено й поховано на українському православному цвинтарі в Баван-Бруку, в Н. Дж.

Нехай ця згадка буде прощальним привітом Покийному від прагматичних оцінок, друзів української молоді. На цю тему писав до „Свободи”, вка-

А. Мачейло

ПОДЯКА

Цією дорогою складаємо щире подяку ВП. Д-рові Ол. Литвишевському за його надзвичайно фахову, безкорисну лікарську опіку в часі важкої операції і після неї, мої друзині Марії.

Д-р Ол. Литвишевський виявив стільки лікарської уваги і глибокого людського ставлення, що нам бракує слів для вираження всієї глибокої нашої вдячності.

Нехай Всевисшій нагородить Вас, Пане Докторе, щасливим і довгим життям, так потрібним для продовження Вашої високогуманної праці у рятівництві людського життя.

Марія й інж. Дмитро КУЛИНИЧ

Д-р Борис Филиппак

57 Passaic Avenue, PASSAIC, N.J.

повідомляє про

виїзд і зачинення офісу

між 20-им КВІТНЯ і 5-им ТРАВНЯ 1963 р.

ВІДПОЧИНКОВА ПОСІЛІСТЬ

в околиці Нетскільських гір, близько до головних українських осель,

близько Barville і Delaware River в Sullivan County, N. Y., менше як 100 миль від Нью-Йорку. Десять будинків з приміщенням на нічліг для понад 100 осіб, включаючи 6-річний, 20-кімнатний, модерно влаштований мотель, 30 акрів землі, басейн і інші потрібні можливості для ведення рекреації. Відповідно для виїзду для організації. Купно за \$45.000, можна допомогти фінансувати.

VALLEAU C. CURTIS, Broker
CALLICOON, N. Y. Tel.: 85

З'ІЗД СТРИАН

З'ІЗД СТРИАН ВІДБУДЕТЬСЯ

в днях 17-го і 18-го серпня 1963-го року

на одній з ЛІТНІСЬКОВИХ ОСЕЛЬ, в горах КЕТСКІЛ, Нью-Йоркського стейту.

Місцевість зустрічі і доїзд до неї будуть подані до відома в половині травня ц. р.

ЗАКЛИКАЄМО КОЛИШНІХ ГРОМАДЯН СТРИАНІНИ, ЖИДАЧІВІНИНИ, ЖУРАВЕНІНИНИ, ДОЛІНІНИНИ І ВОЛЕХІВІНИНИ ТАК ПІЛНУВАТИ СВОЇ ВАКАЦІЇ, ЩОБ УЗЯТИ УЧАСТЬ У ЦЬОМУ З'ІЗДІ.

За Ціловий Комітет

Д-р М. ЦЕНКО, голова

В. САВЧИНСЬКА, секретар

ПЛАСТ І ПЛАСТ-ПРИЯТ В НЬО ЙОРКУ.

запрошує Прихильників Пласту і Батьків Пластової Молоді на

СПІЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ

яке відбудеться

в неділю, 28-го квітня 1963 р.

в годині 3-їй пополудні
Культурно-розвагову частину виконає
ПЛАСТОВА МОЛОДЬ

Вітати в перепродажі в „Молодому Житті” і при касі.

в Аудиторії Школи Св. Юра

215 1-а 6-та вул. в НЬО ЙОРКУ

ПО СВЯЧЕНІМ — ЗАВАВА

Осередок СУМА в Ньюарку

— запрошує —

УКРАЇНСЬКУ МОЛОДЬ ТА
СТАРШЕ ГРОМАДЯНСТВО

СПІЛЬНУ ВЕЛИКОДНЮ ЗУСТРІЧ

ЯКУ ВЛАШТУВУЄ ЮНАЦТВО ОСЕРЕДКУ СУМА

ПРОГРАМА імпрези під проводом П-ства Івани і Юрія КОНОНІВ

В неділю, 28-го квітня 1963 р.

в залі УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ

180 William Street — NEWARK, N.J.

Union Tours

1 East 36th Street, NEW YORK, New York.

Відвідайте нашу ВІДПОВІД:

BROOKLYN, N. Y. — 974 Manhattan Avenue

CHICAGO 22, Ill. — 2219 West Chicago Avenue

LOS ANGELES, Cal. — 344 North La Brea Ave.

